

Homeopatija je metoda alternativne medicine kojoj je pravilo «Slično se liječi sličnim» (lat. Similia similibus curentur), a temelj joj je postavio još **Hipokrat** (468 -377 p.K.) u starom vijeku. Model homeopatije postavio je njemački doktor

Samuel Christian Friedrich Hahnemann

(1755-1843), iako je već

Theophrastus Bombastus von Hohenheim-Paracelsus

(1493-1541) eksperimentirao s novim kemijskim spojevima. Hahnemann je razvio i objavio 1796. u knjizi *Materia Medica* svoje zaključke do kojih je došao prevodeći rad o malariji.

Homeopatija (grč. ὁμοιος, hómoios (isti)+ πάθος, páthos (bol)) je metoda alternativne medicine kojoj je pravilo «Slično se liječi sličnim» (lat. Similia similibus curentur), a temelj joj je postavio još Hipokrat (468 -377 p.K.) u starom vijeku.

Model homeopatije postavio je njemački doktor Samuel Christian Friedrich Hahnemann (1755-1843), iako je već Theophrastus Bombastus von Hohenheim-Paracelsus (1493-1541) eksperimentirao s novim kemijskim spojevima.

Hahnemann je razvio i objavio 1796. u knjizi *Materia Medica* svoje zaključke do kojih je došao prevodeći rad o malariji. Kada je pročitao da je kinin lijek za malariju zato jer je gorak, zamislio se jer je poznao i druge gorke supstance, koje nemaju terapeutsku vrijednost. Da bi bolje razumio djelovanje kinina, odlučio ga je isprobati na sebi i otkrio da razvija simptome slične malariji koju liječi. Tada je Hahnemann započeo eksperimentirati i s drugim dotada poznatim lijekovima po abecednom redu. Došao je otprilike do polovice i zatim postavio osnove homeopatije.

James Tyler Kent (1849-1921) je nastavio njegov rad i objavio *Materia Medica Pura* 1905. listu 217 lijekova koji se koriste i danas. J.T. Kent je bio na položaju profesora na Medicinskom

koledu u St. Louisu i posvetio svoj život proučavanju homeopatije. Napisao je oko 650 radova, opisavši oko 65000 simptoma.

Homeopatija je stigla u Ameriku 1825. g., a od 1865. do 1885. godine doživjela svoj vrhunac, da bi potom bila prihvaćena i u Engleskoj gdje je bila osobito popularna krajem 1. svj. rata. Kraljevska obitelj ima od tada vlastitog doktora homeopata. Kraljica Mary koristila je homeopatske pripravke, kao i kraljica Elizabeta II danas, a osobito joj je privržen princ Charles koji je sugerirao da bude obuhvaćena zdravstvenim osiguranjem. Renesansu doživljava 1970. godine zahvaljujući Georgu Vithoulkasu.

Osobito se raširila u Indiji zbog sličnosti s tradicionalnom biljnom medicinom. Europska zajednica je regulirala homeopatiju direktivom br. 2001/82/EC, te je ona prihvaćena u Engleskoj, Francuskoj, Njemačkoj i priznaje ju zdravstveno osiguranje. Prihod od homeopatije samo u Americi raste godišnje 20%.

Homeopatija i imunologija

Dr Edward Jenner (1749-1823), seoski liječnik u Gloucestershiru, Engleska; je povezao imunologiju sa zakonom «sličnosti» relevantnim za homeopatiju. On je našao "babska naklapanja" da preboljele kravljje boginje daju imunitet za velike boginje, pa je odlučio to istražiti. Zaraženi materijal s mljekarice oboljele od kravljih boginja prenio je na ruku zdravog 8-godišnjeg dječaka. Nakon što se on inficirao i prebolio kravljje boginje, izložio ga je velikim boginjama, na koje je pokazao otpornost. Time je i praktično dokazao svoju hipotezu o stvaranju imuniteta i izložio ju Kraljevskom medicinskom društvu 1796.g. Na temelju njegovih istraživanja razvijeno je prvo cjepivo (vaccina, lat. vacca-krava).

Principi

- **Simillimum** (sličnost) bolest se liječi lijekom koji izaziva simptome jednake bolesti npr. ukoliko bolest izaziva vrućicu prepisat će se lijek koji pojačava temperaturu što je različito od službene medicine.
- **Dynamization** (razrjeđivanje) otopina se razrjeđuje destiliranom vodom ili alkoholom odn. ako je u pitanju kruta tvar laktozom u procesu zvanom trituracija. Razrjeđenja se se označavaju u omjeru 1:10 (D) ili 1:100 (C), a postoje još i veće 1:1000 (M). Omjer označava potenciju pripravka.
- **Sukusija** (miješanje) razrijeđene otopine se miješaju velikim brzinama, a unazad nekoliko stoljeća postignute brzine su sve veće, zahvaljujući napretku tehnologije. Mišljenja znanstvenika su oprečna oko efikasnosti ovakvih otopina, međutim postoji pretpostavka da djeluju na nivou enzima.

- **Holizam** (cjelovitost) homeopati promatraju čovjeka kao cjelinu i bolest shvaćaju kao stanje neravnoteže. Lijekovima nastoje uspostaviti ponovo energetska ravnotežu-homeostazu.
- **Heringov zakon** pravila liječenja-postavila je Constantine Hering koja je upoznala Samuela Hahnemanna, te nastavila i sistematizirala njegov rad:
 - o od unutrašnjosti prema površini;
 - o od torza prema extremitetima;
 - o od zdravog prema bolesnom.

Homeopatski pripravak (remedija) djeluje kao impuls koji stimulira samoiscjeljujuće snage organizma, potiče obrambeni sustav i djeluje na mentalnim, emocionalnim i fizičkim razinama osobe. Zbog toga se često dešava da istu bolest različito liječe ovisno o karakteru pacijenta. Budući da se koristi principom sličnosti pri izboru lijeka, ponekad se pri liječenju simptomi prvo pogoršavaju, da bi tek nakon toga nastupilo poboljšanje. Homeopatski lijekovi se češće koriste za liječenje kroničnih, nego akutnih bolesti.

Oblici u kojima se holističke supstance pojavljuju su: tablete, masti, kapi, a najčešće-granule. Granule se uzimaju poput bombona; rastapaju u ustima, bez prethodnog diranja rukama.

Prednosti

- Homeopatija koristi samo prirodne pripravke, a nipošto ne sintetičke.
- U liječenju se koriste male doze lijeka, zbog čega su rjeđe nuspojave.
- Rijetke su pojave ovisnosti o homeopatskim lijekovima.

Nedostaci

Homeopatija zahtijeva duže vrijeme za postavljanje pravilne dijagnoze i odgovarajuće terapije jer ona mora odgovarati pacijentovoj osobnosti. U većini slučajeva liječenje homeopatskim pripravcima traje duže od liječenja službenom medicinom.

Kritike

Najčešće kritike se upućuju homeopatiji da je pseudoznanost potakla od vitalizma i da nalikuje alkemiji, a da pacijenti potpadaju pod placebo efekt. Kritičari tvrde da je homeopatija nelogična jer iznimno male doze koje koristi ne mogu djelovati.

Literatura

- Paolo Bellavite & Andrea Signorini (2002). The Emerging Science of Homeopathy: Complexity, Biodynamics and Nanopharmacology.

- Rolland R. Conte, Henri Berliocchi, Yves Lasne, Gabriel Vernot (1996). Theory of High Dilutions and Experimental Aspects.
- Brian English & Ruth West, Alternativna medicina

www.wikipedija.org

